

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 43. Ecclesia Constantinopolitana cum Romana reconciliatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI.
A.C. 519.

§. XLIII.

Ecclesia Constantinopolitana Romanae
reconciliatur.

p. 1426.
Libell. Joa.

Die Mercurii nihil actum. In Cœna Domini 28va Martii Patriarcha Constantinopolitanus ad Regiam se contulit, ubi omnes Ordines convenerunt. Patriarcha Legatorum Formulam recepit, volebatque Epistolam potius quam Libellum conscribere, sed postquam leviter repugnasset, consensit, ut præmitteret brevem Præfationem, & deinde Libellum, qualem Papa dictaverat, poneret. Præfatio in modum Epistolæ erat concinnata, in qua Joannes profitebatur se cum Papa in omnibus consentire, quatuor Concilia recipere, & damnare omnes illos, qui quomodocunque his sanctis Conciliis fuissent adversati. Apposuit manum suam & Diem 28. Martii, Indictione duodecima, Justino & Eutharico Consulibus, nempe anno 519. Legati Exemplaria duo, latinum unum, alterum Græcum, Papæ miserunt. Imperator, Senatus, præsentés omnes ob initam Pacem & concordiam tenerrimum lætitiæ affectum profusis lacrymis profitebantur.

Ex Diptychis deleta Nomina Acacii,
& sequentium Patriarcharum Fravitæ,
Euphe-

Euphemii, Macedonii, Timothei, atque Zenonis, & Anastasii Imperatorum. Sæculum VI.
A. C. 519.

Omnes Episcopi tunc Constantinopoli degentes etiam Libellos suos tradiderunt, eaque fuit Legatorum solertia, ut cum nullo ipsorum, nisi prius Libellum dedisset, communicarent. Omnes Abbates quoque Libellos dederunt, quamvis aliqui dare hæsitaverint dicentes, sufficere, quod Archiepiscopus dedisset. Tandem post longam contentionem victas manus dederunt, & Libellos scripserunt.

Rebus ita compositis, ex Regia itum est in Ecclesiam, ubi affluente populi incredibili multitudine omnes sincerissimum gaudium ita refecit, ut ipse Populus rem insolitam mirari non satis posset. Omnes anguli acclamationibus resonabant. Deus, Imperator, S. Petrus, Papa, laudabantur. Nullum seditionis indicium, nullus tumultus, quamvis funestum exitum Pacis inimici comminati fuissent. Clerici Constantinopolitani, Gratias Deo agentes, dicebant, non se meminisse, unquam alias tantam Hominum multitudinem communicasse. (*)

Imperator in Rei Memoriam Epistolas in
Y 5 omnes

(*) Hæc Reconciliatio est æternum contra ipsos Constantinopolitanos, qui posteriore tempore rursus in Schisma exitiale lapsi sunt, Testimonium.

Sæculum VI. omnes Provincias misit. Sua ex parte
A. C. 519. Legati amplissimam Relationem per ma-

nus Subdiaconi Pullionis ad Papam mi-
 ferunt, addentes, jam nihil restare, quam
 ut omnis labor ad reducendam Eccle-
 siam Antiochenam converteretur. Hic

Sup. XXX. fuit finis Schismatis Constantinopolitani,
 §. 15. quod a condemnatione Acacii annis 35.
 duraverat.

p. 1492. 93. Epistolis Imperatoris & Patriarchæ
 adjunctæ erant Epistolæ Justiniani, Pom-

p. 1494. peji, Julianæ, & Anastasiæ. Pullio Dia-
 conus cum omnibus his litteris 13. Kal.

Ep. 44. 45. Jul. Eutharico Consule, id est, 19. Jun.
 519. Romam pervenit. Hormisdas Pa-

pa acceptis lætissimis nunciis datis litte-
 ris Imperatori & Joanni Patriarchæ re-
 spondit. Utrumque hortatur, ut ad re-

Ep. 51. conciliandas Ecclesias Antiochenam &
 Alexandrinam operam commodent. Ad
 Episcopos Hispaniæ quoque litteras de-
 dit, quæ acta fuerant, referens, misitque
 Acta, & Formulæ Concordiæ Exem-
 plum, ut scirent, quibus conditionibus
 Orientales ad suam Communionem ad-
 mittere possent.

Dum hæc feliciter componuntur, Pa-
 pa etiam datis litteris instantissime pe-
 tebat, ut Episcopi tres Sedibus suis ideo
 pulsus, quod omnium primi ad Commu-
 nionem Ecclesiæ Catholicæ rediissent,
 restituerentur, nempe Elias Cæsariensis,
 Tho-

Thomas, & Nicostratus. Sæpius urgenti hanc rem Justinianus respondit; adeo populo carum esse Eliæ Successorem, ut de eo pellendo consilium omnino abjiciendum existimaret. Expectaret Elias, donec eum fata vivis eriperent. Thomam, & Nicostratum restituendos, postquam ceteræ Ecclesiæ ad unitatem rediissent. Plura Pontifex non obtinuit. Justiniani Responsum 7. Jun. anno 520. datum est.

Sæculum VI.
A. C. 519.
Ep. 53. 54.
55. &c.
p. 1526.

§. XLIV.

Severus Antiochia pellitur.

Post hæc Ecclesiæ Antiochenæ Episcopus Catholicus datus, frustra illis qui Ecclesiarum Pacem oderant, omni conatu obsistentibus. Imperatori videbatur, Dioscorum Diaconum, unum ex Legatis Pontificiis huic Cathedræ esse imponendum; quia vero Alexandriae natus erat, Papa arbitrabatur, hunc virum longe utiliorem fore Ecclesiæ, si Episcopus Alexandrinus ordinaretur, quam si ad remotam, & ipsi ignotam Regionem mitteretur. Legati existimabant, eligendum esse Episcopum ex illis Antiochenæ Ecclesiæ Clericis aliquem, qui ab Anathemate contra Concilium Calcedonense a Severo pronunciato abstinuissent. His se alii opponebant dicentes: *Omnes qui in Communione S. Sedis vivebant, sunt*

Sug. Diose.
p. 1512. Ep.
54. ad Diose.
Sug. Germ.
p. 1514.